

†
1748 R4
...vighagi ...
...
...
...
...
...

RMK I. 1604.

1. péld.

(Kiadás. az ajánlás (két levél)
22-37. és 70-75. és 80. lev.)

S Z E N T
I G N A C Z
A' I E S V S
K I S D E D
T A' R S A S A' G A
F O N D A' L O - I A' N A K
E L E T E .

*Ex Libris Contis. A. Klaggen
Rekt. Gp. P. Franc.
1400.*

THE
NOTES

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY
1906 355

superior, licentia

nden dologban dichiretes ador a'
ek: és a' földnek karaiátúl elő-hozta
az ő Attya-fiait az Vrnak aiándékúl. Ecclē.
47. v. 9. 11ai. 66. v. 23.

In omni opere dedit confes-
sionem Sancto, et ab extremis
terra adduxit fratres suos
munus Domino
Eccl. 47. Isa. 66.

1. Urunk születéséhez- való ájtatosságtól
viseltetvén szent Ignác Annya, el-közelget-
vén születésnek ideje, magát az istállóban vité-
té, és ot hozá nagy szerenchesen e' Világra
Ignáczt, ezer negy szaz kilenczven eggyec-
dik esztendőben, ki nyolczadik és utolsó fia
volt Annyának.

Mater Ignatium paritura pro sua in na-
 talem Domini pietate, deferri se iubet in
 stabulum; eumq; post septem filios postre-
 mum in stabulo parit, an. salutis. 1491.

2. Az Vdvarbúl hadba menvén , midőn
a' Franczúzok Pampelona neuű Várat erőssen
ostromolnának , és sűrű lövésekkel falait ron-
tanák , egy faltörő ágyú golyobis inárúl Igná-
tius-t le-chapá , és szárai chontyát meg-rontván
holt-elevenyén a' földhöz veré : hogy á ki ez
ideig e' Világi Feiedelmek büsége-mellet ha-
lálíg harczolt , ez után a' mennyei Király
Zázloia-alat nagyob serénsséggel vitezked-
nék. *Ribad. l. i. c. 1.*

Militiam sequutus Ignatius, ictu muralis
 globi crure persfracto à defensione arcis
 Pampelonæ semianimis excutitur ut secu-
 lari militia relictâ, ad diuinam se transferat

3. Midőn a' seb-miat beteg ágyában kin-
lődnék, és immár a' faidalom annyira el-batal-
mazot volna, hogy a' Barbélyók, kik sebes
lábaik kötözték csak halálát várnák: Szent Pe-
ter, (kit Ignác mindenkor magányos böchü-
lettel tisztelt,) innepe estin mint egy álmá-
ban meg-ielenék neki, és az el-romlot chon-
tokat őszue-forrasztván talpra állatá és meg-
gyógyitá, *Ribad. l. i. c. 1.*

*E cruris vulnere laboranti, mortiq; iam
proximo. S. Petrus in sui peruiigij nocte
per quietem apparet, ac sanitatem restituit.*

4. Midőn még szárai gyengesége-miat az ágyba heverni kiserítettnek, hogy az időt annál könnyebben mulassza, Christus Vrunk, és a' boldog Szentek életinek históriáját kezdé szerenchére olvasgatni. Mely olvasásba lassan lassan annyira neki melegedék szive, és gyúlada, hogy a' kiknek akkoráig tökéletes erkölchöket csak írásba olvasva vala, ez után azoknak dichiretes példáit chelekedetivel szándékoznék követni. *Kiad. l. 1. c. 2.*

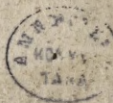
*In lecto decumbens, dum ad recreandum
animum Christi domini vitam et exem-
pla Sanctorum euoluit, diuinarum virtutum
imitatione exardescens, ad Deum conuertitur.*

5. E czakának idein mikor el-tő-kéllet io
szándékat nagy búzgo szível Jstennek ajánla-
ná, és a' boldogságos Szűzet nagy áitatoság-
gal segítségül hiná, azon Szentséges Szűz az
édes JEsus-t ölében viselvén Ignácznak
láthato képpen, és nagy fenyetségben meg-ie-
lenék, mennyei vigasztalásának édes ségével
gyarloságát minden jora batoritván s' vasta-
gítván. *Ribad. l. 1. c. 2.*

*Dum se inuocata diuinæ Matris ope Deo
dicat noctu vigilantem Beatiss. Virgo eiusq
in gremio puer Iesus illus tri in specie
aliquandiu visi suauissime recreant.*

6. Más alkalmatossággal, mikor térdel-
álva, nagy tüzes szível az áldot Iesus-nak
könyörgene, hogy az ő szent Annyának er-
demiért méltóztatnék szolgai-közzé fogadni,
és arra kegyelmes malasztot nyújtani, hogy
e' Világnak minden pompá-iát és dichőf-
ségét meg-tapodván, ez után az ő taborába,
mint főrény baynok álhatatosan viaskodhaf-
sék; csak igen véletlenül nagy föld indulás
támadá, és szörnyű ropogás hallaték, mintha
az egész kamara, holot Ignácius imádkózott,
fondamentom-ból meg-mozdult volna. Mely
chudával akarta Isten jelenteni, avagy azt,
mely erős és hatalmas legyen az ő szolgai
imádsága; avagy talám inkább, hogy az Őrdög
Ignácztúl meg-győzöttetvén el-futamodot,
és mivel magának nem árthatot, a' falok-ellen
dül-fült és agyarkodot, a' mint más Histo-
riakban-is olvasúk hasonló mérgeességit.

Réb. I. r. c. 2.

*Dum se Deo iterum fusus in preces
feruentissime offert, magno repente
terra motu concutitur domus.*

7. Abrahámnak példáját követvén Ignác, hazáiából és rokonsági közzül, szép szin-alat, ki-költözék. Es noha az öregbik battya faldétván valamit szándéka-felől, elegge mesterkedék raita, hogy úttját meg-gátollya ; de ő az el-kezdet ioban álhatatoson meg-maradván, minck utánna szolgait magátúl el-beszélle, és vizha-külde , ottan igyenesen a' boldog Afzony templomához , mely Serratus nevű heggyen vagyon, indúla. *Rib. I. I. c. 3.*

*E domo & cognatione sua exit, rectaque
ad Virginis templum famulis redire
iussis, in Montem Serratum contendit.*

8. Vttyában egy Szerechen hozzája adá magát. Az úton egy mással beszélgetvén, a Szerechen azt kezdé állatni, hogy noha Maria szülésekör Szűzen és tisztan maradot; de szülése-után meg-szeplősödöt tisztasága. Megbúsúlvan ily temerdek káromkodáson Ignatius, az őszuérnek, mellyen megyen vala, fékemplőt szabadgyában ereszté, nagy egyigyűven magában így okoskodván: Ha az oktan-állat maga kénnyen a Szerechen-után indul, nyomában légyen, és valahol el-éri ottan által-verje, mint olyan káromkodót; mivel Isten azt akaria: holot pedig más utat választ magának az őszvér, csak abba hadgya; ebből meg-ertvén hogy Isten nem kedvelli a bőszszű-állást. *Rib. l. 1. c. 3.*

In itinere Maurum de virginitate Dei matris
impure detrahentem dubitat an ferro vlascatur
permisſisq; equo habenis, ex eo quod iumentum ab
antecedentis Mauri veſtigijs diuertit, diuinitus in-
terpretatur huiusmodi vltionem Deo cordi non eſſe.

9. Azon úttjába a' boldogságos Szűzhöz
váló szeretetitül vífoltetvén, és annak köve-
tésére geriedezvén szive, erős fogadáfsal örök
tisztaságra köté magát; mellyet annak után-
na tellyes életében, Istennek malasztjával
tekélltetesen meg-is tartot. Sőt az orátul-
foguást minden-bújá kívánságok és faitalan
indúlatok el-aluttak, és éppen meg-foytat-
tak benne. Illyen hatalmas a' buzgo imád-
ság, annál-is inkább a' Szeplőtelen Szűz cse-
dezése az Isten-előt. *Ribad. l. I. c. 3.*

In eodem itinere, B. Virginis amore, atque
imitatione succensus voto se illi castitatis
obstringit; eiusdemq; castitatis, omni extincto
impuritatis sensu, perpetuum donum accipit.

10. Hogy a' boldog Szűz templomában
érkezek, hogy az emberek szemeit meg-
lopná éczakának idein, fényes Vri köntösit
le-veté, és egy küldűsnak ajándékozá; maga
pedig sákba, mellyet az úton vet vala, öl-
tőzek, és nyers-kenderi strángal által-övedzék:
hogy így a' Christus szegénységét valamenny-
re követné, kinek születésekor nem volt egyéb
köntöse valami darab posztóchkánál és rongy-
nál. *Rib. l. 7. c. 4.*

Vestibus pretiosis exutus, ac pauperi
donatis, sacco ac fune praecinctus
Christi domini paupertatem amplectitur.

11. Serrata hegyen lévo Templomban,
a' Széplőtelen Szűz oltára-előt, egész éczaka
nagy áitatófsággal és sűrű köny-hullatások-
kal könyörög, hogy az áldot Iesus szent
Annyának érdemiért, az el kezdet ioban,
gyarapicza, vastagicza, és istenes io szán-
dekának végben vitelire adgyon illendő ma-
lasztot. Annak utánna fegyverit, mellyel
akkoráig a' Világ taborába hadakozot, azon-
oltárta függezti, és mint valami Vjionnan,
szentele vitez a' Christus Zázloja-alá veszi
magát. *Ribad. l. 1. c. 4.*

*In Aede Montis Serrati tamquam novus
Christi eques noctem unam ante aram
Virginis excubat, humanæque arma-
militiæ e tholo suspendit.*

12. Midőn edgy magános vad helen imád-
kozáfakor, sok kigyok Képiben az kifirtő
feie fölöt dühösködnik, minden filelem nel-
kül imádságát vigben vűttő.

In solitudinem profectus, furente supra oran-
tis caput uarijs serpentum. spectris daemone
intrepidus atq; inconnuens in precibus perseverat.

13. El-végezvén Serrátus hegyén áitatos-
ságát, Minoreffa nevű Várasba mene. Ot vj
eletet kezdvén az Ispitályba szálla, holot nem
chak Kúldulásával keresé kenyerit az az Vri
vér, hanam annak felette az ottan heverő kór
betegeknek nagy sereny-séggel és szeretettel
szolgál vala mindenekben, meg-vetvén ágyo-
kat, szemeteket és egyéb rutságokat ki-tisz-
títván: noha kivalképpen azon mesterkedet,
hogy a' kiket testi nyavaly-áiokban segitet,
azoknak lelki betegségeket orvosolná, és az
igáz penitentiára serkengetné. *Rib. l. i. c. 5.*

Minoreſſæ inter pauperum turbam viuit,
xenodochio inſeruit, multos e vitiorum
coeno extrahit.

14. Hogy az ördögi kísérteteknek mérges
nylait meg-tompitaná, és minden testi kíván-
ságoknak ficzkándo zo indulatit zabolába tar-
taná, sőt ugyan pásittyába meg-foytaná, min-
den nap hét óráig imádkozót, és háromszor
nagy kemény vereséggel testit sanyárgatta
és ostorozta. *Ribad. lib. r. c. 5.*

*Horas quotidie septenas genibus nixus
in oratione persistit. Quotidie etiam ter
se se quam acerrime flagellis cædit.*

15. A köldűlas és ostoroz áskivűl na-
ponkint csak vízzel és száraz kenyérrel böj-
tölt. Sőt hogy lelki-esmeretinek sok foi-
togato szorongatásit meg-enyheteni ; (mel-
lyek jmmár az ördögnek ingerlő gyűlaz táfi-
bul annyra el-hatalmaztak vala, hogy a' ka-
marábúl alá akarna ugordani, és nyakát sza-
kaztani) hetegész napot ehen szomian töl-
töt ; noha azonban semimadságában, sem
testi . sanyargatásiban , sem más töb effele
dolgaiban semmi hatra nem hagyot *Ribad. I.*
1. c. 6.

Quotidie aqua et pane contentus seuerē
ieiunat, imo ad euincendos scrupulos, quorum
angustijs a demone ad præcipitium vsque
instigabatur, septem dies sine vllō cibo
aut potu, nullo virium defectu transigit.

16. A fok elme fárasztó, és szívű bágyazto-
kisértetek-után, midőn egy olykor a' Szent
Domonkos Szerzetin valo Barátok templo-
ma küszöbin Mí-fét halgatna, és a' boldog
Aszony Solozmáját nagy figelmetességgel
mondána, csak véletlenül úgy meg-uilágoso-
dek elméje, mint ha a' Szent Háromságot lát-
hato képpen szemlélne. Mely látásból oly
búséges lelki örömet erzet szívében, hogy
a' gyakor fohazkodásoktól és könyhullatá-
soktól semmi úton egész ebédig magát meg-
nem-tartoztathatná; ebéd-után-is másról sem
nem gondolhothathatnék, sem nem beszélhetne,
hanem csak a' Szent Háromságról. *Rib. lib.*
t. c. p.

*Dum apud templi dominicani limina Beatæ
Virgini laudes recitat, miram de sanctissimo
Trinitatis mysterio visionem, et lumina accipit.*

17. Azon templomban más alkalmatossággal az Isteni szolgálaton jelen lévén, és a' Szent Misét áitatoson halgatván, midőn a' Pap a' meg-szentelt ostiat fel-emelte, és a' fokaságnak mutatta, nyilván látra mi-keppen legyen a' Christus Iesus, mind Istensége, mind embersége szerint a' kenyerek szine-
alat. *Réb. l. 1. c. 7.*

*Eodem in templo dum missæ sacri-
ficio interest in sacrosancta hostia
Christum Dñum oculis intuetur*

18. Imádsága, és mennyei dolgokról-
való elmélkedési-közöt, gyakorta mind CHRISTUS
Urunk, mind a' Szeplőtelen Szűz MARIA,
nagy fényességben, és dichőségben Ignác-
nak meg-jelentek: Mely látások-által ugy
annyira meg-vastagodot nem csak a' Ke-
refztyen hitben, hanem azon kívül az el-kez-
det joba-is, hogy ha a' mi hitünk ágazati
írásban nem foglaltattak volna-is; avagy ha
az egész szent irás éppen el-nyomattatnek-
is (mely lehetetlen) ő mind-azon-által kifiz let
volna azoknak igazsága-mellett halált szen-
vedni. *Rib. lib. 1. c. 7.*

Sæpe Christus dominus, eiusq; Mater ei ad lon-
gum temporis spatium, contemplandos fruendosq;
se exhibent; magnamq; eius animo inspirant in
christiana fide, atq; in suscepta pietate constantiam.

19. Egy szombat nap, Completaidein úgy annyra el-ragattatek el-mejében, hogy némely Isten felő fírfiak és Aszonyok oly állapotban találván, holtnak itiltik, és ha valami lasúcza szivü dobogást, nem ezzettek volna benne, el-temették volna. Ez pedig az el-ragattatás nyölcz egész nap tartot. Azért más Szombaton azon ora-táiban fel-nytván szemeit, mint valami kedves és mély álomból fel-oczudek, az édes Jesus nevét egy néhan szor említvén. *Ribad. lib. i. c. 7.*

In mentis raptu septem ipsos dies persistentem humaturi iam erant, nisi e tenuissima cordis palpitazione vitæ indicium deprehendissent; a quo tandem raptu veluti a dulci somno nomen IESV suauiter ingeminantis soluitur.

20. Minoreffa nevű Váras-kivül egy bizonyos szent-egyházba indulván Ignátius, és mennyei dolgokról gondolkodván, egy folyó patak-mellet le-üle. Ott csak véletlenül oly nagy világosság fogá-el elmejét, hogy nem csak e Világi dolgokat, de még hitünknek-is szentségesb titkait oly nyilván ertené, mintha azokat testi szemeivel látná. Epe-dig a' mennyei világosság oly chudálatos és félséges volt, hogy minden egyeb látásit, és Jsteni ajándékot, mellyekkel a' jó Jsten tellyes' életében Ignátiust méltóztattot meg-áldani, fok képpen meg-halatta. *Ribad. l. 1. c. 7.*

Magnam diuinarum humanarumq;
rerum cognitionem diuinitus
infusam accipit.

21. Jstennek magányos sugallásából és vezetlenségéből annak a könyvetzkenek irásához kesd, melyben a' mennyei dolgokról- való elmékedisnek tudománya foglaltatik. Mellyet annak utánna nem chak sok nagy tudos és szent életű emberek, kik azokban az elmékedé'ekben magokat gyakorlották, felette hafz-nosnak és idvősegesnek ésmertek; hanem annak főletre a' szentséges Romaj Pápák-is dichirtek, és a' hiveknek ajánlottak.
Ribad. l'ib. 1. c. 8.

*Libellum exercitiorum spiritualium sin-
gulari afflatu Dei, haustaque e
cælo luce conscribit.*

22. Azon Várásbúl Olasz országba a' tengeren indulván, a' mi kevés úti kölchéget kuldulásával szerzet volt, a' tenger partyán egy kőre téve és ot hagyá, semmit egyebet valami száraz kenyernel magával a' hajóba nem vévén, aztis a' Hajos mester, és Confessarius-sa parancholattyábúl. Hogy ez után nem az emberekben, sem pedig a' maga sérénységében, hanem egyedül chak az Jstennekatyai conduifelésében bizakodnak, és abba helyhez tetne minden reménségét. *Ribad. l. 1.*

Ex Oliueto reuertens ab Armenio custode voce,
 ac fuste terretur; dumq; ne solitarius ea loca pera-
 graret, feroçiter in hospitium trahitur, inter ea con-
 uicia, et contumelias Christum aspiciat præeuntem.

29. El-végezván ájzatofságát Ierusalémben, hogy vizza akara terni Olasz-országban a' Velenczések Gallyas Mestere, ki rekezté hajóiábúl, mondvan azoknak, kik Ignác-mellet szollának, és szent embernek nevezik-vala: Ha szent, mi szüksége vagyon a' hajora? miért nem megyen a' tengeren száraz lábbal oda, a' hová szándékozik? Kényszerítették azért Ignátius egy más romlodozot és foltos hajoba ülni; Nem hagyá ütés-nekül az igaz Jsten ezt a' könyörületlenséget, hogy minnyáian eszünkben vennők, mely veszedelmes az Jstennek szolgait chüfolni. Ez a' foltos hayochka mely Ignátiust viszi vala, szerenchéssen Olasz Országban érkezék; a' másik pedig, a' kaboktól el-méritteté, és a' tengerbe süllyede. *Rib. l. i. c. 12.*

In Hispaniam rediturum a naui Veneta optime in-
 structa Nauarchus excludit, respondetq; sanctitatem viri
 extollentibus. Si sanctus est quid nauim petit, ac
 mare sico vestigio non calcat. Quare in aliam re-
 lictam ac laceram admittitur, Sed hæc incolumis in His-
 paniam appellit Veneta quamuis valida naufragiū facit.

30. Ferrariá-ban érkezvén, midőn a' templomban imádkóznék, egy küldúsnak kérésére, alamisnát nyúyra. Látván azt a' több küldúfok, seregestül reá tódulának. Ignác-is valamit Jsten nevében házankint kereset vala utolsó fillyérig nagy kegyessen közikbe osztá, úgy hogy azon nap maga falattyát házankint kinszeritretnék küldúlni. Ezt látván azon küldúfok, nagy álmélkodással Szentnek kiálták és nevezék Ignáciust. *Ribad. l. 1. c. 12.*

*Pecuniam in summo Ferrariae Templo peten-
tibus ab se pauperibus elargitur; cogitum eo die
ostiatim pro se victum emendicare; quo observa-
to a pauperibus, Sanctus palam conclamatur.*

31. Ferrariá-búl Genuába indulván a' Spányolok kezébe esék, kik mivel akkor a' Francúzokkal táborba voltak, Ignátiust kimnek ítílték lenni. Azért minek-utánna mindenéből ki-rászák, sok gyalázatos szokkal és döffölésekkel illették, és az egész táborba, fel-mezitelen, mint valami efze felelőt embert, fel s'alá hurcholták. Mely gyalázatot és vereséget, nem csak békefégesen, hanem vígan, és nagy örömmel-is szenvedet: elmejében forgatván mely gyalázatoson és kegyetlenül bantak a' Vitezek Christus Vrunkal-mikor Pilatus-túl Herodes-hez kötözve hurczolták, és az utczákon imide amoda rángatták. *Ribad. l. i. c. 12.*

Ab Hispanorum præsidio pro exploratore
 habitus nudus per media castra raptatur.
 quam ignominiam alacriter ferenti, species
 oblata est Christi domini ad Herodem
 a Pilato transmissi, atque illusi.

32. Barceloná-ba érkezven Ignátius, hogy
jó szándékát, mellyet mint egy czilúl fel-ter
vala, könnyebben végbe vihetné, harmincz
három esztendő-s-korában, iskolába kezdve
járni, és a' gyermekek-közöt a' Gramma-
ticát tanulni. Meg-irigylé ezt a' nagy alázatos-
ságot a' kevély Ördög; azért felben akarván
vele hagyni az iskolát, gyakorta a' tanulás-
közbe a' mennyei dolgok-felől szokatlan vi-
lágosságot, és gyönyörűséget rúntete szívében,
ugy hogy valamit egy felől tanulna, azt chak
hamar mind el-feleltene, a' gyakor és búséges
lelki öröm-miat. Eszébe véve hísőre Ignátius
a' chalárd Ördögnek színyes mesteriségét;
azért hogy inchelkedést éppen meg-foytaná,
erős kérés alatt meg-fogadá az Iskola Mester-
nek, hogy két esztendeig az iskolát el-nem-
hadgya kérvén azon hogy ha az idő-alat lec-
kejt nem tudná, nem különben mint eggyet
a' több gyermekek között, meg-büntesse őtet.
Ribad. lib. 1. c. 13.

Barcinone vt se ad animorum salutem instruat
 prima Grammaticae elementa annos tres. et tri-
 ginta natus addiscit; furente ac rumpente se
 Daemone, qui importunis rerum caelestium gau-
 dijs auocare alio eius animum frustra conatur.

33. Egy bizonyos kalastromba, arra bírâ
fok szép intifivel az Apáczákat Jgnátius, hogy
minden szabadságnak és firfiakkal valo nyá-
iaskodásnak ellen mondván, Szerzetes Szűzek-
hez illendő életet kövessenek, és Regulá-
jokhoz alkalmaztassák magok viselését. Meg-
búsúlanak ezen nemély faitalan lator Jffiak,
kiknek e' képpen meg-gatolta vala szabados
nyáiaskodásokata Szűzekkel. Azert boszszút
akarván raita állani, egy olykor meg-lefék,
és a' földhöz vervén, nagy kegyetlenül meg-
pálcázák és lábokkal meg-tapodák.

Ob res titutam in virginum coenobio
disciplinam ab impuris hominibus id indig:
ne ferentibus scœuissime plagis afficitur.

*Hominem ad suspendium desperatione coactum
precibus ad sensus eatenus reuocat, quoad
animum a scelere, Confessionis sacramento purget.*

35. Egy olykor', midőn nagy búzgosággal
imádköznek, közel három könyöknire a'
földtől fel-emelteték, és főtét etczakának
idein nagy fényességtől környül-véetervén,
sok tüzes foházkodások-között csak azt kiál-
tya vala: Ah Vram, vajha esmernének téged
az emberek!

Noctu fusus in preces, quatuor ferme cubitis
elatus a terra, collucens mirum in modum
facie, identidem, crebra inter suspiria inclamat.
O DOMINE SI TE HOMINES NOSSENT!

36. Spányol országban, Complutum és Salmantica nevű Városokban, a' Christus kedve ért sok hamis vádolásokat, és kemény tömlőczőt nagy ártatlánúlszenvede Ignátius: kit midőn fogságában némely Jsten féltő férfiak és Aszonyok látogatnának, és gyalázatos nyavalyaian szánakodnának : hozzáik fordúlván: Midolog, (ugy mond,) hogy az én szerenchesetlenígemem töröttök és szánakotok? Véletek-e hogy ie fogság valami nagy ártalmas gonosz? Tudva legyen minnyáiatoknál, hogy nincz anni bekő és belinch, sem anni tömlőcz és fog-ház nem csak Spanyol országban, de még az egész Világon-is, melyeknek többet és sanyarúbbakat ne kívánnyak szenvedni a' Christus kedve ért. *Ribad. l. 1. c. 14. & 15.*

Compluti primum; postea Salmantice, calumnias
pro Christo, et carcerem passus, ex ipso etiam car-
cere animas lucratur, magnosque spiritus fervore
succensus. Non tot, inquit, in hac vrbe sunt com-
pedes, quin plures ego Christi causa percipiam.

37. Egy Nemes és gazdag Jffiú, de igen chelchap és feslet erkölchű, mezét láb és rongyós köntösben latván Jgnáciust, társaihoz fordúla mondván: Bár engem a' tűz emíszzen-meg, ha ez tűzet nem érdemel. Meglásd (felele nagy chendessen Jgnátius) hogy fejedén ne tellyék a' mit mágadnak kívánsz. Nem sok nap-mulua, nem tudom michoda, szerenchtenségből meg-gyúlada háza 'az Ifiunak, mellyel eggyűt magátis meg-emészté a' bofzú-állo tűz. *Rib. l. 5. c. 11.*

*Quidam ei infensus imprecans sibi aliquando
flammas, quibus combustus expiraret, nisi
Ignatius ignem se iudice mereretur, eodem die
incendio domus suæ deflagantis absumptus est.*

38. Páris-ba az Academia Rector-a-előtte
be-vádoltaték Ignátius, mintha az iffúságot
hitegetné, és nem tudom mihoda tertetes
szentségnek színe-alat, az oskolátúl chalogat-
ná és el-idegenytene. Meg-indulván ezen a'
Rector, őszue gyűté a' deákokat, hogy Igná-
czot mint afféle hitegetőt és esz-vesztőt ki-
veszszőztessé az Academiából. De jobban
végére menván az dolognak, nyilván meg-ta-
pasztalá ártatlanságot. Azért mindenek láttára
lábaihoz borúla, és meg-valván verték, Igná-
czot Szentnek nevezé. Így a' mit az irigység
örök kissebségére forralt volt ellene, a' io Jsten,
ki még a' sötétségből-is világosságot támaszt,
dichősségére fordítá. *Rib. I. 2. c. 3.*

*Dum Lutetiae tamquam scholasticorum seductor
virgis in publica animadversione cadendus
inaucitur, cognita hominis innocentia Rector
ad eius pedes accidit, sanctum palam appellat,
infamiaeq; apparatus in gloriae scenam vertit.*

39. Azon Academia-ban egy néhány elmés
Ifjúval barátságot vete Ignátius, és magához
kapchola őket kik egyenlő akarattal és erős
fogadással arra köték magokat, hogy egy bi-
zonyos napra, mellyet köz akaratból rendel-
nének, minden Világi jokról ki-űressitik ma-
gokat, az egy úti kölchég-kivül, és Ierusa-
lem-be menvén, az oda való és el-hagyattatott
keresztyenek, (ha mod leszzen a' dologban,)
szolgálattyában töltik-el életeket. *Ribad. lib.*

*Iuvenes ex Academia Parisiensi nouem
elegit, ac socios consilij sui des tinat.*

40. Vgyan ot Páris-ba, egy feslet életű ember, ugy annyira Ignác-ellen, nem tudom mi okból, fel-lobbant vala, hogy egy átallyában halálára szándékoznék. Midőn azért sőtét éczaka az ablakán be-akarna hágni, hogy ágyában meg-lepné és meg-ölné, és immár a' laitoryán fel-menne, nagy véletlenül az égből ilyen szozatot halla: Hová mégysz vesztes ember? Mely szozattul meg-rettenvén felben hagyá gonosz szándékát, és az el-szánt gyilkosságtól magát meg-tartoztatá. *Rib. I. 5. c. 2.*

*Sicarius stricto illum ferro petens, audita
repente voce QVO TENDIS INFELIX?
territus a facinore desistit.*

41. Ignátius Társaival együtt a' boldog Szűz Maria szent-egy-házába ujjab fogadással arra köté magát , hogy minden rehettséget és fáradságot eggyedül csak arra fordittya , mi képpen mindenalkalmatossággal Istennek dichóségit öreg-bíthessé , és fele-baráttya az idvőség meg-nyerésire segíthessé , kiválkeppen ha a' Ierusálemi szarándokság meg-gátolhatnék. Ezen fogadúsat azon helyen esztendőnkint társaival meg-ujította.

*In ade suburbana B Virginis ipse, ac socij certo se
voto obstringunt diuinam vbique gloriam, animarūq;
salutem in Hierosolymitana præsertim expeditione pro-
curandi, ac palmam inde martÿrij sedulo conqui-
rendi, quod votum ibidem quotannis renouant.*

42. Hogy egy búja-faitalan Iffiat, valami lator személynek barátságátúl és tisztátalan szerelmitúl el-idegenitene Ignátius, derik telben, egy hid-alat, nagy mély vízbe megvonnyá magát. Altal akarván azon a' hidon Szeretőihez az Iffiu menni: Hová migy (fel-kiálta a' ieges vízből Ignác) veszet ember, hová migy? Nem látode fejed-felet Istennek boszszú-állo ki-vont fegyverit? Am meny-el s' tölch-ki buja kívánságodat; de en mind addig sanyargatom testemet èjeges vízben, mig Istennek ellened fel-gerjedet méltó haragiát meg-nem-engefztelem. Mint valami meny-kü chápástúl, ugy meg-rettene e' szoktul az Jffiu, és ottan vizza-tervén, mind Szeretőinek mind feslet nyáiaságának elle-
ne monda. *Rib. I. 5. c. 2.*

*Ab impuris amoribus quempiam reuocaturus,
in summa hyeme, gelido se in stagno collo tenus
immergit, ibique prætereuntem conspicatus,
voce, aspectuque terret, et conuertit.*

43. Az orvos Doktorok tanáczából Spányol Országba indúla Ignátius, romlot egés-ségének jobbúlását reménluén hazáiában: kinek midőn jövetelit a' föld népe meghallotta volna, minden rendek eleibe menének, és a' kinek szent életit az előtt sokan csak füllel hallották vala, azt most szemekkel látván nagy böchülettel és örömmel fogadják. *Ribad. l. 2. c. 5.*

In Hispaniam valetudinis causa redeuntem
excitata sanctitatis viri fama armati primum
homines mox clemus omnis agmine composito
denum populus fere uniuersus ingenti gratu-
latione suscipiunt.

44. Hazájában érkezvén semmi képpen
rea nem beszélhetik, hogy az Attya házá-
hoz menne, hanem a' küldöfok-közöt az
Ispitályba szálla. Es noha igen gyarló egéf-
séggel birna, mindazon-által semmi nyu-
godálmot nem adván magának, ottan a' mun-
kához foga, és minden náp a' hitnek ágazatic
kezdé a' gyermekeknek és együgyű-eknek
magyarázni; innep náppedig, szót gyakorta,
még köz nápis, predikállani. Kinek predi-
káchiojára a' környűl lévő megyékből oly
nagy sokaság gyüle egybe, hogy a' szent-
egy-házakba nem férvén, gyakorta a' me-
szőkbe kelleteret predikállani. Es a' mi maid
ugyan ereje-felet laczot lenni, oly hangos-
san és vastagon predikállot, hogy három száz
lépésnyere értelmessen el-hatott szava. *Rib. I.*
2. c. 5.

*Eger Hispaniam repetens, animis ad virtutem
excolendis strenue in patria laborat; eiusq; in
campo concionantis vox (quod populi frequentiam
templa non caperent) ad trecentos passus auditur.*

45. Egy beteg embert, kic a' nehez beteg-
ség sok ideig veszedelmessen foggator és
gyótrót vala, kezeit feire tevén, és szemeit
az égre fel-emelvén imádságával meg-gyo-
gyta.

*Comitali morbo laborantem sublati in
coelum oculis, ac precibus extemplo sanat.*

46. A szent kereszt jelével sokakat a' gon-
nosz szálló Ördögtől meg-izabaditor. *Rib. l.*
s. c. 6.

Multos sæpe Energumenos liberat
crucis signo.

47. Egy Afzony embert, kit a' száraz betegség immár éppen el fonnyasztot vala , úgy hogy semmi reménség élete-felől nem volna, az halál torkából fel-szabadita és meg-gyógyta.

Foeminam phtysi ad interitum pro=
perantem sanitati res tituit.

48. Egy más Afzonynak karia annyira el-
száradot, és maid ugyan meg-aszót vala, hogy
abba semmi elevenséget az emberek nem er-
zenének; de ottan hogy Ignátius feir ruháját
kezde mosni, meg-vjiula, és meg-tére káriá-
nak elevensége.

*Arido, emortuoque foeminae brachio
Ignatij lintea dum lauat, vita statim,
ac motus redit.*

49. Spányol országbul meg-tervén a' Társait, kik Franciá-búl azonba Velencheben érkeztek vala, nagy uigan és kedvesen fogadá, és azokkal együ't Papságra szentelteték. kiker: mikor arra a' méltóságos hivatalra szentelne a' Püspök, oly nagy lelki örömet és gyönyörűséget erzet szívébe, hogy mást nem gondolhatot hanem hogy azok az VI Papok, Istennek kedves szolgái, és hogy Istentől hivatalosok arra a' méltóságra. *Rib. b. 2. c. 7.*

*In Italiam reuersus Venetijs socios e Gallia
excipit, vnaq; cum illis sacerdotio initiatur, tam
coelesti voluptate perfuso Episcopo, vt non nisi
diuinum quid in nouis Sacerdotibus praesagiret.*

50. Simon Rodericus egy az Ignátius Társai-közzül, Balsánium nevű Városba halálra, betegedek. Meg-értvén azt Ignátius, noha magátis szinte akkor a' hideg keményen-gyötrené: mind azon-által maga veszedel-mivel nem gondolván mindgyárt csak gyalog útra indula, s' oly sietséggel hogy a' társát nagy mefsze el-hagyná. A beteghez érkez-vén, és meg-ölelvén őtet monda: Ne fély Simon, mert most meg-nem-halsz. Vgy-is lén, mert a' beteg ottan meg-gyógyúla. *Rib. l. 2.*

Ad Simonem Rodericum socium morti proximum octodecim miliarium itinere, febris ipse laborans propere contendit, eumq; amplexu sanat.

51. Egy a' Szent Ignác Tárjai-közzül, nem tudom michoda lélektül viseltetvén , meg-akará-változtatni állapotját, és sanyarúb életet követni. Ez ókból valami Remetéhez, kinek akkor Olasz országban nagy hires' neve volt, indula, de jme egy rettentő ábrázatú fegyveres meztelen pallossal meg-állá úttját. Kin amaz noha egy elsőben valamennyre meg-jiede, mind-azon-által meg-őszmelvén, magát, ugyan tovább akara menni. Vjiobban eleibe állá a' fegyveres, és ki-vont pallossal fenyegetvén vizza kergete Ignátius-hoz, kinek immár az egész dolog tuttára eset vala. Látván Jgnátius a' meg-rémült embert, nagy chendesen chak azt mondá neki: Kisded hitű miért kietelkettel. Mely szóra minden kiserter el-enyszék, és a' Pater meg-chendesedven elebben hivatallyában mind haláláig álhatatoson meg-marada. *Res. l. 2. c. 9.*

Et socijs vnus, cum tentatione iam victus ad
 solitudinem pergeret, obiecto sibi armati, fer-
 rumq; intentantis equitis spectro, ad Ignatium
 remittitur, qui re tota per prophetiae spiritum
 cognita, redeuntem, illis Domini verbis blande
 excipit. Modice fidei quare dubitas ti !

52. Azon Reméte, mivel Ignátius-ba külö-
sö-képpen semmi szokatlan dolgot, és szent-
séget nem látot, csak valami köz embernek
ítéle magában, és mint egy meg-veté. Nem
sok idő múlva midőn nagy áitatósággal
imádkoznek a' Remete, meg-jelenek a' Chri-
stus neki, és Ignácra vjial mutatván meg-es-
mertete annak szentségit, és hogy magányo-
son sokaknak idvőségére az Istentől válasz-
tatot. Ezeket látván és halván a' jámbor Re-
mete meg-esmére vértkit, és olyan vakmerő
itileriért keményen magát meg-dorgalván,
annak-utánna Ignácot mint Istennek ked-
ves szolgáját nagyra béchülte, és magaki-be-
szélte a' mit felőle látot. *Rib. l. 2. c. 9.*

*Solitario homini eius vitam tacite despicienti
apparet Dominus, ac viri sanctitatem aperit, do-
cetq; illum ad salutem plurimorum natum esse.*

53. Romá-hoz közelgetvén Ignátius Társaival egygyüt, egy út-felen valo templomba chak maga egyedül be-mene. Ot midőn nagy búzgosággal imádkóznék éppen sziveben elváltozek és lélekben világosan lá-á, mi képpen az Atya Isten, az Ő szent Fiának, kinek keresztye hátán vala, Ignátium Társaival egygyüt ajanlá. Kiker minek uránná az áldot Iesus nagy kegyesen oltalma és gondúfelése-alá vet volna, nagy vidám orczával Ignáczhoz fordulva mondván: En hozzátok kegyelmességemet Romá-ba meg-mutatom. E volt log főb oka, hogy az után Ignátius az Ő kiseded Szerzetit a' Iesus-rol, Iesus Társaságának nevezte. *Rib lib. 2.c. 11.*

*Non longe ab Vrbe templum desertum ingresso
 inter orandum se Deus Pater ostendens illum fi-
 lio suo crucem gestanti socium attribuit; filius
 item placidissima illa verba pronuntians EGO VO-
 BIS ROMÆ PROPITIUS ERŌ illu recipit in socium
 Vnde Ignatio lux oborta societatis IESV nominandæ.*

54. Romá-ba érkezvén Ignátius Vi Míseit
az Vrunk jászolánál mondá-el, melyhez hogy
a' mennyre az emberi gyarłoság engedi, illen-
dő kiszűlettel járulna, fel-szentelése-után egész
esztendő várakozot, azonba a' mennyei dol-
gokrúl elmékedvén, és a' boldog Afzonynak
könyörögvén, hogy szent Fiátúl arra elegendő
kegyelmet nyerien neki, hogy a' Papságnak re-
kélletes életivel meg-felelhessen. *Rib. lib. 2.*
C. 45.

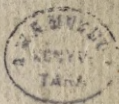
*Primum sacrum Romæ ad Domini præsepe
facit, cum se ad id post susceptum sacerdotium
duodeviginti mensium studio præparasset.*

55. Midőn Cassinatus nevű hegyen (holot
Szent Benedeknek temőre helye vagyon)
bizonyos okokból mulatna Ignátius, mi kép-
pen azon Szent Benedek Germanus Püspök
lelkit, ugy Szent Ignác Hosius lelkit látta ,
mely nagy fenyeiséggel vittik az Angyalok
meny országban. Az után a' szent Mise kezde-
tin, midőn a' köz-gyónásban ama igéket a' Pap
mondána : *Es minden szenteknek, azon Hozius*
lelkit a' Szentek sokasága-köző, nagy dichős-
ségben látá. Rib. lib. 2. c. 12.

In Casinati monte vt S. Benedictus Ger-
mani, sic ille animam Hozij ferri in coelum
videt, ac postea in ipso missæ, cui astabat
ingressu ad ea verba et omnibus sanctis in
illius tri sanctorum choro socium agnoscit.

56. A Szentséges harmadik Pál Pápa, minek-utánna a' J e s u s Társaságának minden törvényét és rend-tartását, mellyet Ignátius írásban vet vala, nagy figelmetesen meg-olvasa, és jól meg-rostálta volna: Az Jsten VIA VAGION IT, ugy monda. Jelentvén hogy azok a' Regulák és törvények nem annyira emberi elmerül, mint Jsteni bölcheségtől szármáztak. Azért Jgnátius kívánsága-szerint mind azokat helyén hagyá, meg-dichire, és ezt a' kis-ded Társaságot, Jstentől vet hatalmával meg-erősítvén, azok közzé a' Szent Szerzetek-közzé számlála ezer öt száz negyvenedik esztendőben, mellyeket küldülloknak nevezünk. *Rib. l. 2. c. 17.*

Paulus III Pont. Max. Societatis Iesu insti-
tutum ab Ignatio oblatum postquam legisset,
DIGITVS inquit, DEI EST HIC. Socie-
tatemque confirmat anno salutis 1540.

57. A Lusitányai Király kérésire és a' szent-
séges Pápa parancholattyára, kettőt a' Társai-
közzül, ugy mint Simon Rodericuſt, és Xá-
verius Ferenczet Indiá-ba rendöl Ignátius.
Azt mondám a' Xáveriuſt, kit mivel Jſten ő-
röktül-foguáſt a' Pogányságnak idvőſségére
válaſztot volt, és annak-utánna ſok meg-
mondhatatlan munkáiával s fáratságával azon
bálványozó Indus-ok között követséget viſelt,
méltánáz VjVilag Apostolának neveztetet.
Réb. I. 2. c. 15.

Franciscum Xaverium, qui Indiarum
Apostolus dictus est, diuino instinctus
afflatu in Indias mittit.

58. Ignátius az egész Szerzetnek, Generalis-
sáva és fejve választe. Es noha sok ké-
pen állatta elégtelenségét arra a' hivatalra;
végtére mind azon-által a' lelki Attyának pa-
rancholattyára a' Tiszter fel-vállalá, és a' Szent
Pál Templomában, mely a' Romai hostadban
vayon, mind magát, mind Társait a' Ro-
mai Pápák heűségére és engedelmeségére
esküttete. *Rib. l. 3. c. 1.*

Generalis quamquam inuitus, diuꝛ repugnans,
eligitur; atque in cæde, quæ extra urbem
visitur, Sancti Pauli quarto solemnī voto se,
ac societatem suam Romano Pontifici obstringit.

59. Szent Xaverius levele, mellyet Indiából
irt Szent Ignácznak.

*Christus Vrunk malasztja és szeretete legyen ve-
led. Edes Atyám, a' Christus Jesus-ba egyyet-
len eggyem. En tégedet, mindenek-felet
tisztelendő lelki Atyám, terden álva (mert
ugyan-is úgy írom neked e' levelet) alázatosan
kérek, nyergyén-nekem az Jstentől oly erő
és malasztot, hogy a' meddig élek, az ő szent-
séges akarattját mindenekben nylván elmer-
hessem, és tekélleresen be-tölt-hessem. Légy
egészségben.*

*A te leg-kisfebbik, és szám ki-vetett fiad
Xaverius Ferencz.*

Ex lris BX auerij, ad Ignatium ex India scriptis
 GRATIA ET CARITAS Xⁱ. D. & Mi pater in Xⁱ. viscerio vnice
 Te ego pater animæ meæ, sumēq; mihi venerande positis humi ge:
 nibus (sic. n. hanc tibi eptam scribo) suppliciter oro, vt mihi a
 Deo impetres, vt dum viuam sanctissimæ voluntatis suæ mihi det
 et plane agnoscendæ, et omnino exequendæ facultatem. Vale
 Tuus minimus filius, longissimēq; exulans. FRANC^x AVERIVS. 59

60. A predikállást, és Szentségek gyakor-
lását Romá-ban meg-Vjtya. A Keresztyen
hit ágazatinak magyarázattya, és a' gyermekz-
kek úczánkint-valo tanítása Ignáosztúl és Tár-
saitúl vet eredet Romába, onnet nagy haszno-
son származot a' több keresztyen országokra.

Sacramentorum, piarumq; concionum vsu Romæ
renouat, ac rationem pueris tradendi doctrinæ
christianæ rudimenta Romanis in templis,
ac plateis inducit.

61. Romá-ban nagy zöndülés támadá-
vjiobban Ignátius-ellen, azt költvén-felöle
némely irigy és nyúghatatlan emberek, hogy
ötet egy néhány Várasban nyilván valo eretnek-
ségben tapasztalták volna: de Istennek chu-
dálatos gondviseléséből történek, hogy a' kik
más országokban Ignác-ellen hamissan ko-
holt fondorlásokat törvény-szerint meg-hán-
tak vetettek, azok egyczer s' mind Romá-ban
érkeznének; hogy a' kik az előt Biráj voltak,
most azok lennének Tanú-bizonsági ártatlan-
ságának. *Rövid. l. 2. c. 14.*

Dum Romæ infimulatur, quod multorum
scelerum diuersis in Urbibus damnatus
fuisset, diuina prouidentia Romam simul
confluunt omnes, qui illum alibi absoluerant,
ydem eius innocentiae antea iudices; nunc testes.

62. Hogy Codurius-nak hoszab életet és
egészséget nyerne Istentől, szent Peter tem-
plomába, mely Romába az aranyos hegyen
vagyon, indula, hogy ot Misset mondana.
Midőn immár a' Xistus hidgyára érkezet vol-
na, nagy véletlenül mint ha valami chudát
látna, meg-állapadek, és a' Társához fordulván:
Teriünk-vizza (ugy mond) mert Codurius
e' Világbul ki-múlt, és az ő lelke nagy di-
chósággal mény országba vitetet. *Rib. l. 3.*
c. 1.

*Ad ædem S. Petri in monte aureo contendens,
rem sacram pro salute Codurij factururus, in medio
Sexti Ponte resistit continuo, coelumq; tantisper
intuitus, ac diuinitus de eius morte admonitus.
Redeamus, inquit, socius mortuus est.*

63. Hogy mindeneket idvősségek megnyerésére segitene, sok faratságos munkájával és rőrdísível aztis ugyan ot Romában meg-szerzé Ignátius, hogy az árua gyermeknek, Sidőkbúl let Keresztýeneknek, és fiatalanságbul penitentiára cerült aszonyoknak, és a' kik lelkek serelme-nekűl friekkel nem lakhatnak, bizonyos házok, és táplálások lenne. *Rib. l. 3. c. 9.*

Publica Romæ pietatis opera instituit: coenobia mîe-
 rum male nuptarum: virginum s. Catherinæ ad fana-
 rios puellarum ss. quatuor coronatorum: puerorū item
 qui orbi parentibus per Urbem vagi mendicant: Cathecume-
 norum: aliorumq; collegia magna oīum admiratione fructuq;

64. Az harmadik IuliusPápa, Szent Ignác
tanaczából Collegium-ot épít Romá-ba, mely-
ben a' Német Iffiuság nem csak a' Deáki tu-
dományba, hanem leg-inkább az igaz Catho-
lica hitben, és tükéllertes erkölchben neve-
kednek, hogy onnet házájokban vizza men-
vén, azon Catholica Religiot Német ország-
ban, és a' szomszéd tartományokban az Eret-
nekség-ellen oltalmazná, és killyeb-is teriesz-
tené. *Rib.*

Ignatij in Septentrionis res apprime intenti
 studio, ac precibus Iulius III. Pont. Max. collegium
 Germanicæ iuuentutis non minori Ecclesiæ Romanæ
 ornamento, quam Germaniæ præsidio Romæ condit.

65. Mikor Szent Ignác a' tőle fondáltator
kisdied Társaságnak Regula-it és egyéb rond-
tartásit írja, gyakorta mind a' Szentséges
Haromság, mind a' boldogságos Szűz, meg-je-
lennek neki, és elmejet mennyei fényességgel
és áldomásokkal bőségesen világosítják. Hogy
mindeneknél nyilván lenne, mely kedvesek
és kellemetesekek Isten-előt a' Szerzetesekek Re-
gulá-i. *Rib. l. 4. c. 2.*

Societatis Iesu constitutiones frequentibus
sanctissimæ Trinitatis apparitionibus, atque
illustrationibus. Beatissima item virgine sæ-
pe visa, atq; illas approbante conscribit . 65.

66. Egy kemény és meg-átalkodot szívű
Sido, kic a' több Paterek semmi mesterség-
gel és szép szóval meg-nem-maraszthatnak
vala, Szent Ignác e három szóval: *Mane
nobiscum Isaac: Isaac maradgy velünk; az igaz
Keresztyen hitre meg-teríté. Ribad. l. 5. c. 6.*

Obstinatum Iudæum tribus hisce verbis
conuertit. MANE NOBISCVM ISAAC.

67. Ignátius az Ördögöktől éczakának
idein, hol imádságába, hol pedig ágyában gya-
korta nagy kegyetlenül ostoroztatik és tagol-
tatik. *Rib. l. 5. c. 9.*

*Sæpe noctu inter orandum, aut qui =
escendum à Dæmonibus verberatur.*

68. Valamikor az egekre szemeit vetette,
és a' ragyago chillagoknak szép rendes seregit
szemlelte Ignátius, a' sürü köny-hullarástul
magát örömében meg-nem tartoztathatta
azt kiáltván : *Ab mely rút büdös a' föld, mikor
az égre nizek. Rib. l. 1. c. 2.* Esmivel a'gyakor
köny-hullatások-miat-chak kinem apadának
szemei, meg-nyeré az Istentúl, hogy akar-
tya-szerint hol meg-eresztené azokat, hol
pedig meg-gátolná. *Rib. l. 5. c. 1.*

Caeli aspectu mirifice captus vim lacrymarum
profundere, atq; exclamare solebat, HEU QUAM
SORDET TELLVS, CVM COELVM ASPICIO? cumq; prae
lacrymis oculos perderet, imperium in illas a Deo
impetrat; nouoq; dono donum lacrymaru moderatur.

69 Midőn a' Szent Míseben áldóznék,
feie felet chudálatos szép tűzes lángot lát-
tának, a' kik jelen valának a' Szent Mísen,

*Sacram hostiam Deo dum offert, supra
missam celebrantis caput, ingens emicare
flamma conspicitur.*

70. Az ajton álló Frater, igen alkalmatlanúl zörgetvén ajtaiat imádságában, egy kötés levelet ada-be. Ignáciusnak, mondván hogy azok a levelek Spányol Országból a battyaitúl érkeztek. El-véve ugyan a leveleket, de csak fel-fel-szakasztá, hanem mind chomostúl a tűzben veté, és azokkal egyűt, minden nyughatatlanság szerző gondolato-
kat meg-égete. Maga Vjiobban az ajtot be-zárá, és a felben-szakasztot imádságát továbbra nyúitá. *Rib. l. 5. c. 1.*

Cuidam e Societate Roman venire
Colonia meditati, vt illius aspectu frue-
retur, vltro ipse apparet, seque Coloniae
videndum socio præbet.

77. Ignácius, minek-utánna meg-faiditván
halálát, a' Pápátúl tellyes buchut nyert vol-
na, az áldot J^hsus nevét szó emlegetvén,
nagy chendesen el-alúúék Romában, Vrunk
Születése-utan ezer öt száz ötven hat eszten-
dőben, életinek hatvan ötödik esztendeiben,
kinek boldog lelkit, egy Nemes és szent
életű Afzony Bononiá-ban azon szem-pillan-
tásba látta, mely nagy dichősséggel vicetet
meny-országban.

Romæ sanctissime moritur, eodemque
puncto temporis beata eius anima, ingenti
splendore conspicua, Bononiæ a nobili,
sanctaq; foemina ferri in coelum aspicitur.

78. Egy golyvás leánzó, ki mivel a' nagy fokaság-miat a' koporfojához nem férhetet, hogy kezeit meg-chokolhatná, a' köntösiből kapa valami darab foltot, melyet midőn nyakára tekert volna, ottan a' golyva el-csiszék és meg-gyógyula. A virágok és egyéb füvek-is, mellyekkel koporfoját meg-hintették vala, fok külömb-fele beteget meg-gyógytának.

*(Puella strumis iam diu laborans, cum
ad manus iacentis in pheretro deosculan-
das accedere præ turba non posset, frustulo
vestis arrepto, & ad collum alligato, illico
sanatur: folia passim, ac flores e pheretro
subducti, ægrorum multis saluti sunt. 78*

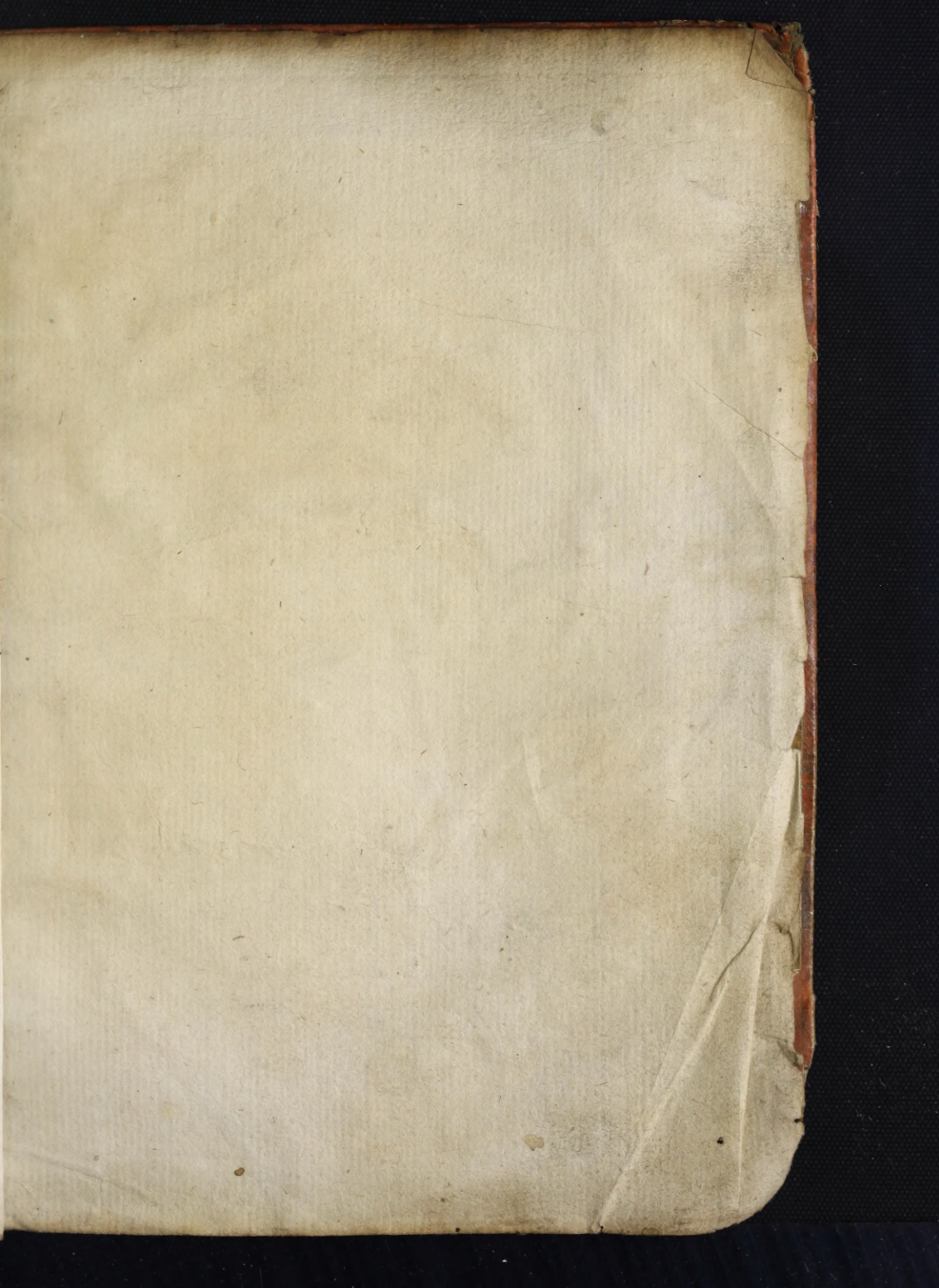
79. Midőn a' szent testet temetni vinnék,
nem chak a' koporson sok ründöklő chillá-
gok láczottak, hanem annak felette Angyali
éneklések-is hallattak.

*Dum eius transferuntur sacra ossa,
lucentes stellæ in loculo visæ, ac
caelestis inibi concentus auditus.*

80. A tiszén ötödik szenséges Gergely Pápa
Ignáciust, nagy felséges pompával és cere-
moniával, a' több dúchóult Szentek-közze
számlállya és Laistromba iria, Vrunck születése-
után ezer hat száz húszon eggyedik eszren-
dőben, böjt-más havának tiszén kettődik
napian.

Printed by J. G. & Co. New York
J. G. & Co. New York

